

EMŐDI LÁSZLÓ

Csillaghegyi káplán

Regnumi lelkész

Budapest

1919. október 20. – 1988. december 24.

Emődi atya 1942-ben került Csillaghegyre káplánnak. Két éves itt tartózkodás után több plébániára is elhelyezték egymás után (Magyarok Nagyasszonya, Mohora, Józsefvárosi majd Kelenföldi Plébánia következett).

Közben „felvette a harcot” a hatalommal és a Regnum Marianum vezéralakja lett.

A regnumi lelkészek tudták, hogy a diktatúra le akar számolni a vallással, hogy megölje az emberekben Istenbe vetett reményüket. Ők ez ellen küzdöttek, át akarták menteni a keresztény életeszmenyt az utókornak, a fiatalságnak.

1953 - 1957 között segéd munkásként dolgozott, majd 1957-től ismét papként, egészen 1960-as letartóztatásáig.

1960. november 22-én letartóztatták és 11 társával együtt bíróság elé állították, ahol egy koncepciós perben „klerikális államellenes összeesküvés” miatt 7 év szabadságvesztésre ítélték. 1963-ban amnesztiával szabadult, ezt követően anyagkönyvelőként dolgozott egy építőipari vállalatnál.

A szabadság nem tartott sokáig. 1964. december 8-án újra letartóztatták, majd a Második Regnum Marianum-perben, ahol hét társával állították bíróság elé, 5 évi börtönre ítélték. Büntetését le is töltötte, 1970-ben szabadult.

A hosszú börtönévek nem múltak el nyomtalanul. Szabadulása után hamarosan szívinfarktust kapott. Sohasem emlegette testi szenvedéseit, elfogadta a Gondviselés kezéből a megpróbáltatásokat. Nehezen viselte viszont egykori püspöke magatartását, aki elítélte őt,

a kádárista ítélethozatalt helyeselve. Semmi sem fájt jobban neki, mint a püspöki cserbenhagyás. 1973-ig nem végezhetett papi szolgálatot.

1973-ban visszakerült Csillaghegyre kedves hívei körébe. Haláláig itt élt köztünk. Csendesen tette a dolgát, mindenkihez volt egy kedves szava. Neszmélyi plébános úr mellett gyakorolhatta a papi szolgálatot (misézett, temetett, erejétől függően részt vett a gyalogos zarándoklatokon Máriaremetére).

Mindenki szeretettel és tisztelettel emlékszik rá. Jézus születésnapján távozott el közülünk. Temetésén rengeteg híve mellett paptársai kísérték. Bár későn, de felettesei elismerték lelki nagyságát.

Képek az 1942-43-as csillaghegyi szolgálat idejéből.

Színelőadáson
a cserkészekkel

Személyes emlékeim Laci bácsiról:

1971-ben kerültem kapcsolatba Laci bácsival második börtönbüntetésének letöltése után. Bár hivatalosan nem működhetett papként, Kelenföldön teljesített szolgálatot. Alig került ki a börtönből, munkához fogott, ott folytatta, ahol abbahagyta. Türelmetlenül várta, hogy Soma (Somogyi Sándor) is kerüljön már ki a fogságból, mert sok a tennivaló, szükség van rá. Úgy ismertem meg, hogy a Regnum illegális oktatást indított fiatalok részére, akikből aztán regnumi vezetők kerültek ki. Akkoriban még nem lehetett főiskolán teológiát tanulni. Kiváló papok tanítottak, szinte valamennyien a börtönből szabadultak - Emődi László, Thiry István, Somogyi Sándor, Bulányi György és még mások. Tanultunk ontológiát, teodíceát, íráselemzést, görögöt, Laci bácsi a filozófiát és egyháztörténelmet tanította. Az oktatás házaknál folyt, ahol sötétedés után találkoztunk. Az egyik helyszín a mi házunk volt. Később tudtam meg, hogy sarkai szomszédunk ÁVÓ-s volt, aki megfigyelésekkel foglalkozott. Megborzadtam, hogy Laci bácsit milyen veszélynek tettem ki, de szerencsére 1970 után már nem voltak letartóztatások.

Laci bácsi szeretett bridzselni, a tanulás mellett erre is sort kerítettünk. Nagyon örültem a hírnek, hogy Laci bácsi Csillaghegyre kerül. Ő nem volt olyan lelkes, ui. Kelenföldön élénk közösségi élet volt, sokan kerültek onnan a Regnumba és úgy hallotta, hogy Csillaghegyen üres templomba jön.

A plébániai munka mellett továbbra is végezte ifjúságnevelő és közösségteremtő munkáját. Számára a Regnum volt az elsődleges, de ezt nem éreztük Csillaghegyen. A regnumi evezős táborok emléke segítette őt a börtönévek alatt. Mesélte, hogy amikor a börtön sivársága nagyon nyomasztotta, emlékezetébe idézett egy gyönyörű folyóparti virágos rétet.

A korra jellemző, Csillaghegyen senki sem tudta, hogy ő a Regnum házfőnöke egészen a temetéséig. A temetése olyan volt, mint egy nagy regnumi tábor. Koporsója körül rengeteg fiatal és a regnumi papok énekeltek a tábori dalokat. Nagyon megindító volt.

2013. november 13. Liebe Katalin